

1. Generelt

1.1 Rense- og utslippsmetoder

Kravene i denne retningslinje gjelder for avløpsanlegg som tilføres avløp fra inntil 7 bolig- eller hytteenheter eller annen bebyggelse med tilsvarende utslipp.

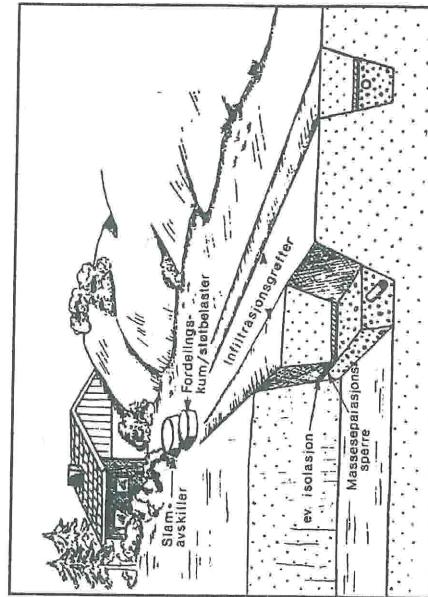
Med boligenhet skal i denne retningslinje forstås en bolig med inntil 5 personer.

Fritidshus som benyttes mer enn 90 døgn i året eller i sammenhengende periode lengre enn 30 døgn dimensjoneres tilsvarende boliger.

Retningslinjene omhandler 4 hovedmetoder for utslipp fra separate avløpsanlegg. Grunnforhold og recipientforhold må alltid klarlegges før avløpsmetode velges. Hovedmetodene er:

- a) **Slamavskilling med etterfølgende infiltrasjon i grunnen.**

Avløpsløsningen er basert på stedlige jordmasser som rensemedium der slamavskilt avløpsvann infiltreres uten påfølgende oppsamling.

Figur 1.
Infiltrasjon i
grunnen ved
bruk av grøfter

Anvendelse:

Ufra hygieniske og forurensningsmessige betraktninger vil infiltrasjon i grunnen normalt være den beste avløpsløsning for bolig- og fritidsbebyggelse, og skal alltid velges der hvor forutsetningene for infiltrasjon er oppfylt.

b) Minirenseanlegg

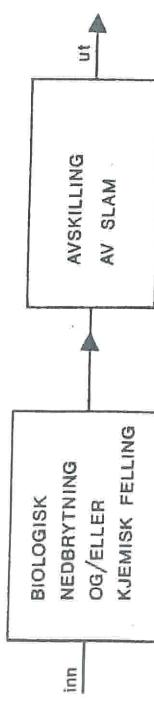
Med minirenseanlegg menes separat, høygradig renseanlegg, normalt i prefabrikert utførelse.

Hovedvilkår i en tillatelse til installering av minirenseanlegg vil være:

- anleggstypen skal være typegodkjent -godkjent serviceavtale skal foreligge

Anvendelse:

Der hvor det er betydelige brukerinteresser knyttet til resipienten (vannforsyning, bading etc.) bør helserådet trekkes inn i vurderingen av om minirenseanlegg med fosforfjerning kan tillates. For øvrig sidestilles bruk av minirenseanlegg med sandfiltrering.

Figur 2. Prinsipiell oppbygging av minirenseanlegg

Biologisk nedbryting kan oppnås i luftetank, biofilter eller biotor. Avskilling av slam foregår vanligvis ved sedimentering.

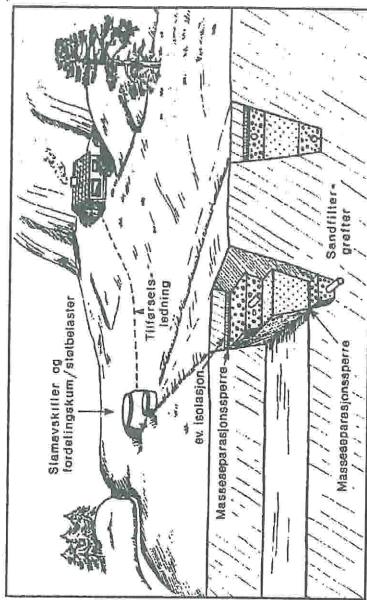
- c) Slamavskiller og sandfilter med etterfølgende utslipp til åpent vann.
- Avløpsløsningen består av et kunstig oppbygd filter av sand hvor slamavskilt avløpsvann renses før det helt eller delvis ledes til en tilfredsstillende recipient. Med tilfredsstillende recipient forstås sjø eller vassdrag med vannføring hele året.

Anvendelse:

Avløpsløsningen brukes ved recipientforhold hvor utslipp av næringssalter (fosfor) er av underordnet betydning.

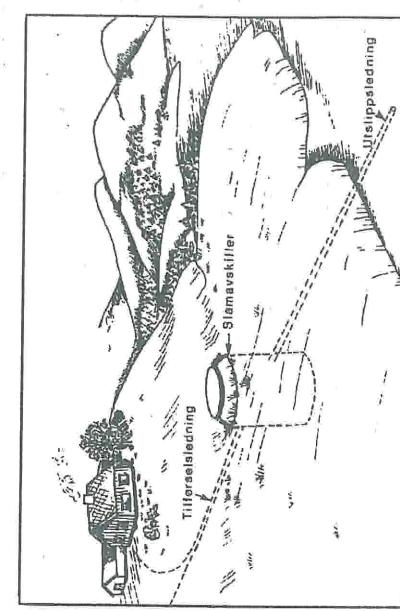
Figur 3.

Sandfiltrering med utslipp til åpent vann.

Figur 4.

Slamavskilling med direkte utslipp

1.2 Renseeffekter

De beskrevne avløpsløsninger har varierende renseeffekt avhengig av bl.a. teknisk utførelse, belastningsforhold, driftstid osv. I tabell 1 er det gitt en oversikt over hvilke renseeffekter som kan påregnes for noen av de viktigste forurensningsparametere.

TABELL 1.
Forventede renseeffekter ved de ulike avløpsløsningene.

ANLEGGSTYPE	ORGANISK STOFF	FOSFOR	KOLIFORME BAKTERIER
Infiltrasjonsanlegg:	90-100%	90-100%	Høy
Minirenseanlegg:	80-95%	10-98%*)	Moderat
Sandfilteranlegg;	80-95%	10-30%**)	Moderat
Slamavskiller:	20-30%	5-10%	Lav

*) Avhengig av renseprinsippet

**) Avhengig av anleggets alder og sandtypa

1.3 Bruk av avløpsfrie klosetter

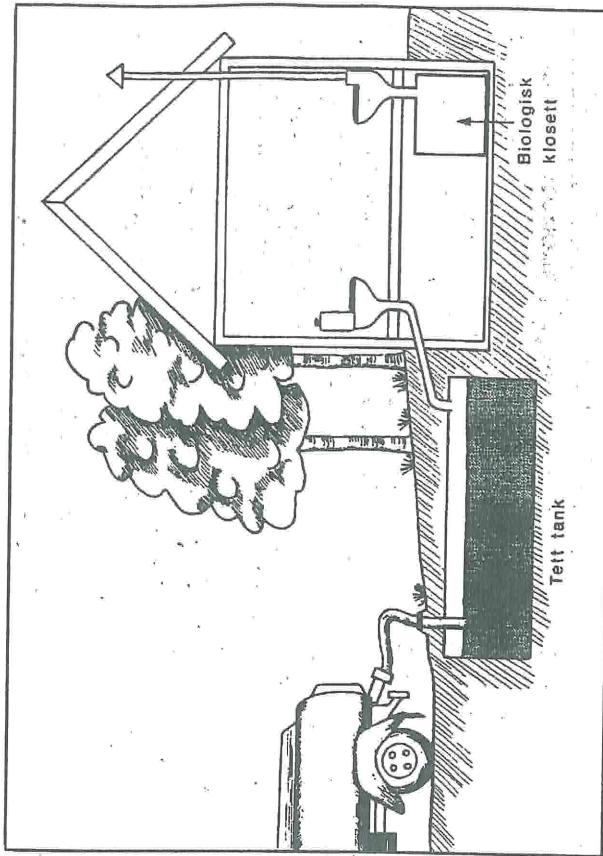
En reduksjon av vannmengde og forurensninger i utslippet kan oppnås ved installasjon av avløpsfrie klosetter. Dette medfører at avløpsanleggetts størrelse kan reduseres med **25%**.

Aktuelle typer avløpsfrie klosetter er:

- Vannbesparende klosett med tett oppsamlingstank
- Biologisk klosett

Biologisk klosett er et avløpsfritt klosett der det foregår oppsamling med etterfølgende biologisk nedbryting av avføring, toalettspapir og eventuelt organisk kjøkkenavfall.

Det er etablert en frivillig kvalitetsmerkeordning for biologiske klosetter. Statens forurensningstilsyn gir den formelle tillatelse til kvalitetsmerking. Hvert klosett som tilfredsstiller kravene til kvalitetsmerking blir utstyr med klebemerke og kontrollbevis.

Figur 5. Biologisk klosett og tett tanksystem.

2. Plassering av avløpsanlegg

2.1 Generelt

Ved plassering av avløpsanlegg eller utslippssted må det tas hensyn til mulighetene for forurensning av drikkevannskilde (f.eks. brønn, elv, vann), andre forekomster av overflatevann og grunnvannsressurser samt til mulige ulykker et slikt anlegg kan medføre for naboer og alminnelig ferdsel.
Det må påses at anlegget legges slik i terrenget at det ikke utsettes for flom eller overvann i snøsmelting og regnrike perioder.

2.2 Veiledende minsteavstand til eiendomsgrense og vannforekomst uten drikkevannsinteresser

For alle typer anlegg gjelder bestemte krav til plassering i forhold til eiendomsgrense og vannforekomster uten drikkevannsinteresser.

Avstanden mellom anlegget og eiendomsgrense skal være minst 4 m med mindre spesielle forhold tilsier kortere avstand.

Kommunen avgjør i hvert tilfelle om forholdene er spesielle.
For øvrig gjelder de grenser som er gitt i bygningsloven.
Minsteavstanden mellom avløpsanlegget og bekk, elv eller vann uten drikkevannsinteresser er 10 m.

2.3 Veiledende minsteavstand til drikkevannskilde

Avstanden mellom vannuttak og infiltrasjonsanlegg skal være minst 100 m hvis grunnvannspeilet ved anlegget ligger høyere enn ved vannkilden. Dette kravet kan fravikles hvis undersøkelser godkjent av helserådet viser at kortere avstand kan aksepteres. Løsmassenes sammensetning, markfuktighet, topografi og utslippets størrelse vil være avgjørende for eventuell forurensningspåverkning.

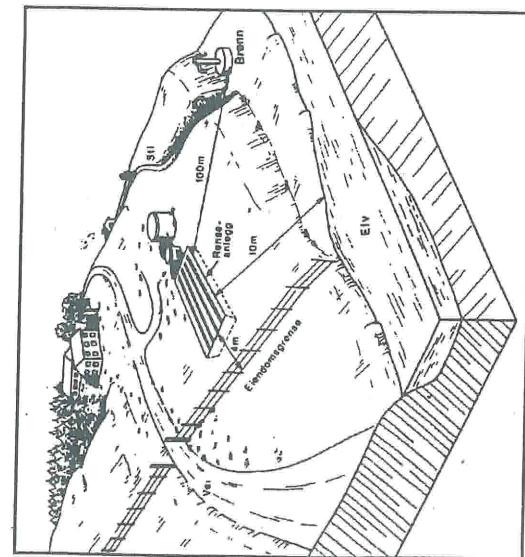
Ved lokalisering av ny drikkevannskilde må en påse at det samme kravet til minsteavstand er oppfylt.

For anleggstypene minirenseanlegg og sandfiltrering er det vanskelig å sette opp generelle minsteavstander mellom utslippssted og drikkevannsuttag i samme vassdrag eller sjø. Det må foretas spesielle vurderinger i hvert enkelt tilfelle i samsråd med helserådet. Ved plassering av sandfilteranlegg må det i tillegg tas hensyn til at vannet delvis kan infiltreres avhengig av løsmassenes sammensetning.

En vil være godt sikret mot forurensninger av drikkevann fra infiltrasjonsanlegg hvis grunnvannsspeilet ligger permanent lavere enn ved vannuttak. En må imidlertid være oppmerksom på at ved grunnvannsforsyning vil grunnvannstanden synke i et område rundt vannuttaket. Det er følgelig grunnvannsforholde ne ved største pumpbelastning av grunnvannsbrønnen som er avgjørende i denne sammenheng.

Fjell i dagen kan være en effektiv barriere for grunnvannsstrømmen mellom infiltrasjonsanlegg og brønn. Kortslutningsstrømmer kan imidlertid oppstå når fjellet er oppsprukket. For større grunnvannsuttag vil det gjele spesielle beskyttelsessoner.

Generelt kan en regne med at avløpsvann etter en oppholds tid i grunnen på minst 2 måneder bakteriologisk sett vil tilfredsstille kravene til drikkevann.

Figur 6.
Minsteavstand
ved plassering av et
infiltrasjonsanlegg.

Som rettledning for plassering av infiltrasjonsanlegget i forholds til driftevannsuttag kan nevnes at hvis grunnvannsspeillets helning er 1:100 (10 o/o) er vanlig hastighet i grus 1-10 m/døgn, sand 1-200 cm/døgn, i godt sorterte siltjordarter 0,02-2 cm/døgn og i leire av størrelsesorden 0,0001 til 0,001 cm/døgn. Strømningshastigheten er proporsjonal med helningen, dvs. ovenstående hastiheter fordobles hvis grunnvannsspeilets hellning er 1:50 (20 o/o).

2.4 Spesielle krav

2.4.1 Terrenghelning

Anlegg basert på jord som rensemedium må ikke bygges i terrenget med større terrenghelning enn 1:5 (20%). Anlegget legges på tværs av terrengets fallretning.

2.4.2 Drenering

Drengrøfter anlegges der det er fare for innsig av overflatevann til anlegget. Grøftene må ikke legges slik at de drenerer avløpsvann fra anlegget.

3. Grunnundersøkelse og valg av avløpsløsning

Infiltrasjon av avløpsvann i stedlige jordmasser er en sikker og velprøvet avløpsløsning.

Utvra hygieniske og foreurensningsmessige betraktinger vil infiltrasjon i grunnen normalt være den beste avløpsløsning for bolig- og fritidsbebyggelse og skal alltid velges der hvor forutsetningene for infiltrasjon er oppfylt.

Minireseanlegg eller sandfilteranlegg kan være et alternativ der hvor infiltrasjonsanlegg ikke kan bygges. Disse løsningene krever relativt gode recipientforhold, og det må legges særleg vekt på recipientmessige vurderinger ved en eventuell tillatelse av utslipps.

For fjerning av fosfor vil minireseanlegg med fellingshet være en bedre løsning enn sandfiltrering dersom anlegget drives tilfredsstillende.

Grunnundersøkelses skal alltid gjennomføres før avløpsløsning velges.

Undersøkelsen krever geohydrologisk kompetanse og foretas av kommunens saksbehandler eller av personell godkjent av kommunen.

3.2 Gjennomføring

En riktig gjennomført grunnundersøkelse er nødvendig for å sikre rett utforming og dimensjonering av et anlegg basert på jord som rensemedium.

Undersøkelsene skal gi svar på følgende:

- Jordmassenes hydrauliske kapasitet (dvs. jordmassenes evne til å transportere bort vann som infiltreres).

- Jordmassenes infiltrasjonskapasitet for avløpsvann (arealbelastning).
- Jordmassenes egenskaper som rensemedium.
- Hvordan anlegget skal bygges

En fullstendig grunnundersøkelse består av to hovedpunkter:

1. Forundersøkelse. En visuell bedømmelse av aktuelt område når en har tatt hensyn til krav til plassering av anlegg.
2. Detaljundersøkelse. En vurdering av løsmassenes infiltrerbarhet på basis av kornfordeling eller infiltrasjonstest.

Forutsetning for infiltrasjon:

Jordmassenes tykkelse til *høyeste grunnvannsspeil*, fast fjell eller tette lag fra planlagt bunn av infiltrasjonsgrøft, må være minst 0,5 m.

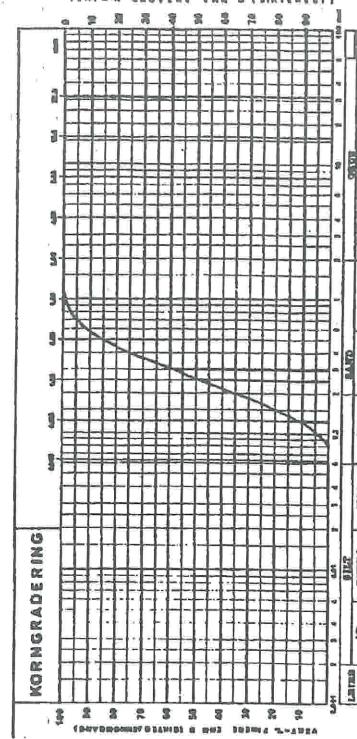
Med *høyeste grunnvannsspeil* menes i denne sammenheng det *høyeste nivå* i løpet av året (vanligvis vår eller høst).

3.2.1 Dimensjonering.

- Infiltrasjonsdelen i et anlegg dimensjoneres ut fra korngradering eller infiltrasjonstest.

Kornfordelingen brukes til å beregne *middelkornstørrelse* (*Md*) og sorteringsgrad (*So*).

Eksempelet i figur 8 viser hvorledes *Md* og *So* beregnes.

$$\begin{aligned} & \text{VERT - \% GROVERE} \\ & 10 \quad 20 \quad 30 \quad 40 \quad 50 \quad 60 \quad 70 \quad 80 \quad 90 \\ & 10\% \quad 20\% \quad 30\% \quad 40\% \quad 50\% \quad 60\% \quad 70\% \quad 80\% \quad 90\% \\ & \text{VOL. \%} \\ & 0 \quad 10 \quad 20 \quad 30 \quad 40 \quad 50 \quad 60 \quad 70 \quad 80 \quad 90 \quad 100 \\ & \text{KORNSTØRRELSE} \quad \text{mm} \\ & 10 \quad 20 \quad 30 \quad 40 \quad 50 \quad 60 \quad 70 \quad 80 \quad 90 \quad 100 \\ & \text{LITRAK} \quad \text{mm} \end{aligned}$$

BAND

SO = d₆₀ / d₁₀

d₁₀ = 0,125 mm

d₅₀ = Md = 0,25

d₆₀ = 0,3 m

Figur 8. Beregning av middelkornstørrelse (*Md*) og sortering (*So*) på basis av kornfordelingskurven. I diagrammet er det lagt inn 10%, 50% og 60%-linjer for bestemnelsen av d_{10} , d_{50} (*Md*) og d_{60} .

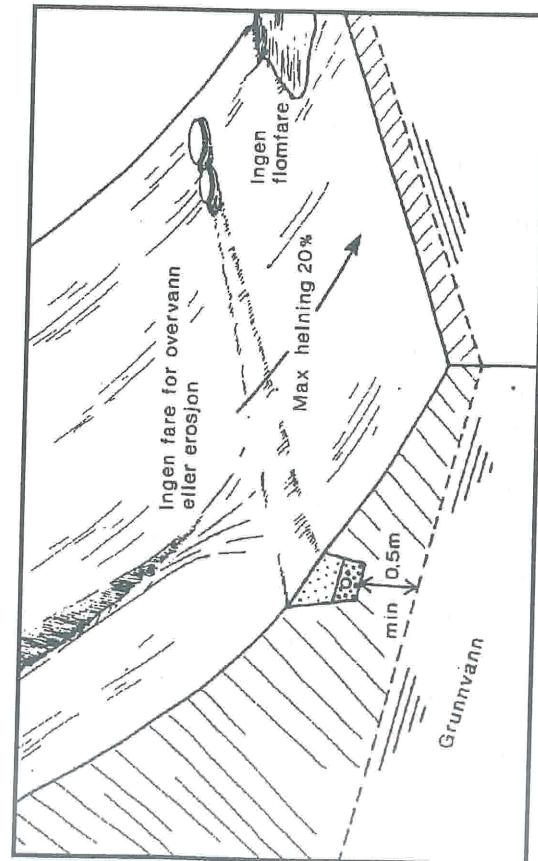
$Md = \text{Kornstørrelsen for skjæringspunktet mellom } 50\%-linjen \text{ og kornfordelingskurven}$

$d_{60} = \text{Kornstørrelsen for skjæringspunktet mellom } 60\%-linjen \text{ og kornfordelingskurven}$

$d_{10} = \text{Kornstørrelsen for skjæringspunktet mellom } 10\%-linjen \text{ og kornfordelingskurven.}$

$$So = d_{60} / d_{10}$$

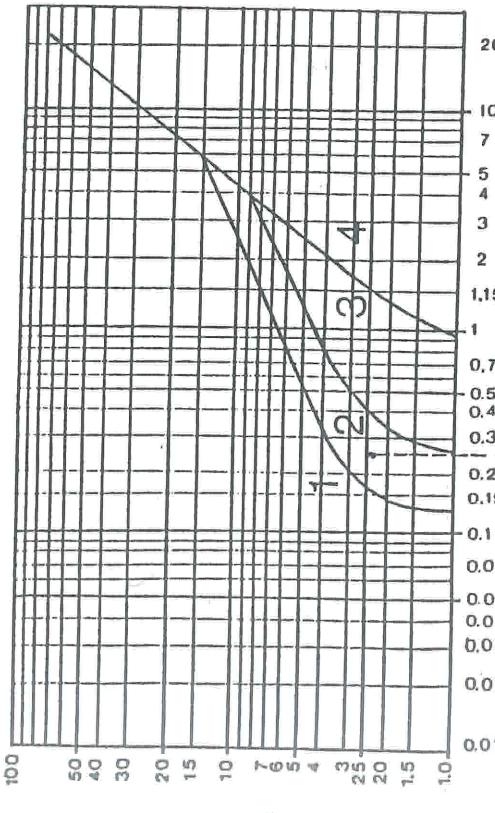
Figur 7. Spesielle krav til infiltrasjonsanlegg.

Når M_d og S_o er kjent kan jordprøvens beliggenhet i infiltrasjonsdiagrammet bestemmes. (figur 9).
Statens forurensningstilsyn har utgitt en egen veileder for grunnundersøkelse

Felt 4

Løsmassene har høy gjennomtrengelighet. Anlegget må bygges med innlagt sandlag (se avsnitt 5.1.1) og dimensjoneres som et sandfilteranlegg.

Figur 9. Illustrasjonsdiagramm inndelt i dimensjoneringsklasser.

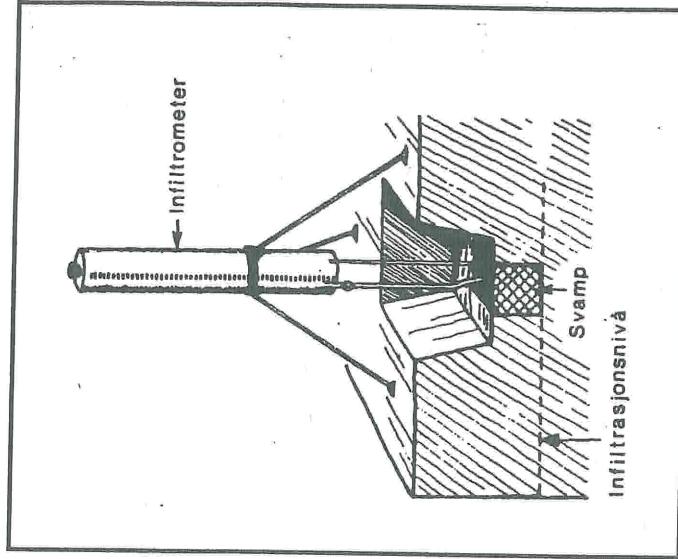
Forklaring til infiltrasjonsdiagrammet i figur 9.

Felt 1

Løsmassene har lav gjennomtrengelighet. Tilleggsundersøkelse i form av infiltrasjonstest må utføres for å få vurdert om infiltrasjonsanlegg kan bygges (se avsnitt 3.2.2).

Felt 2 og 3

Vanlig infiltrasjonsanlegg kan bygges (se avsnitt 5.1). Anlegget dimensjoneres etter tabell 5 side 41.

Figur 10.

Infiltrometer for måling av synkehastighet for rent vann i prøvegrop.
Infiltrometeret leveres med detaljert brukeranvisning for utførelse av testen. Verdiene som oppnås brukes som inngang i tabell 2.

3.2.2 Infiltrasjonstest

Hvis kornfordelingsanalysen gir en verdi som faller innenfor felt 1 i infiltrasjonsdiagrammet, skal det utføres en infiltrasjonstest for å avgjøre om en kan bygge et infiltrasjonsanlegg og eventuelt dimensjoneringsklassen.

I en infiltrasjonstest måles synkehastighet for rent vann i en prøvegrop. Testen utføres med et infiltrometer (se figur 10).
Infiltrometeret leveres med detaljert brukeranvisning for utførelse av testen. Verdiene som oppnås brukes som inngang i tabell 2.

TABELL 2.
Anbefalt anleggstype etter målt synkehastighet med infiltrasjonstest.

4. Slamavskilling

Målt synkehastighet pr.døgn	Anbefalt anleggstype	Dimensjonerings-klasse
0,2 m	Vanlig infiltrasjons-anl.frarades bygd	1 i tabell 6, side 42
2-5 m	Infiltrasjon	2 i tabell 6, side 42
Større enn 5 m	Infiltrasjon	

4.1 Generelt

Formålet med slamavskilleren er å avskille faste partikler fra avløpsvannet og holde tilbake flytestoffer før direkte utslipp til god sjøresipient eller slik at ikke jordfilteret tilslammes og tettes. Det er etablert en kvalitetsmerkeordning for slamavskillerne. Norges standardiseringsforbund gir den formelle tillatelsen til merking. Et kvalitetsmerket produkt innebærer at kravene i avsnitt 4.2 og materialtekniske krav i henhold til NS 3162 er oppfylt.

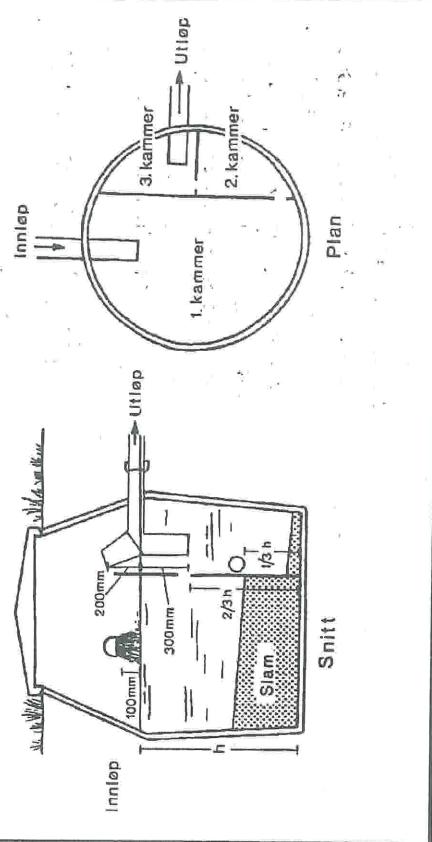
4.2 Krav til utforming og plassering av slamavskillerne

- a) Minstekravene til totalt våtvolum og antall kamre fremgår av tabell 3.
- b) Slamavskilleren utformes slik at vannet får lengst mulig vei gjennom kammeret, og slik at flyteslam og bunnslam holdes tilbake i slamavskilleren.
- c) Slamavskilleren skal være tett. Vanndybden i slamavskilleren må ikke være mindre enn 1 m.
- d) Innløpsrøret føres fritt inn i 1.kammer minst 10 cm over vannoverflaten. Utløpet fra slamavskiller skal være dykket minst 30 cm under vannoverflaten. Dette kan skje med T- eller Y-rør eller ved anlegg av skjerm. De skal alle stikke minst 20 cm over vannoverflaten.
- e) Munnhullsåpningen(er) skal plasseres slik i forhold til utløpsdykker og innløp at staking og inspeksjon av disse er mulig fra bakkenivå.
- f) Forbindelsen mellom kamrene skal utføres med rør av diameter minimum 110 mm eller åpning med tilsvarende areal. Åpningen mellom 1. og 2.kammer skal plasseres i nivå 2/3 av vanndybde målt fra bunnen og mellom 2. og 3.kammer i 1/3 vanndyp målt fra bunnen.
- g) Slamavskilleren skal plasseres og utformes slik at tørrming av slam fra hvert kammer er mulig med tankbil. Lokkene skal ikke overfylles med jord. Slamavskillerne av termoplast eller glassfiberarmert polyester skal ha løsbart lokk.

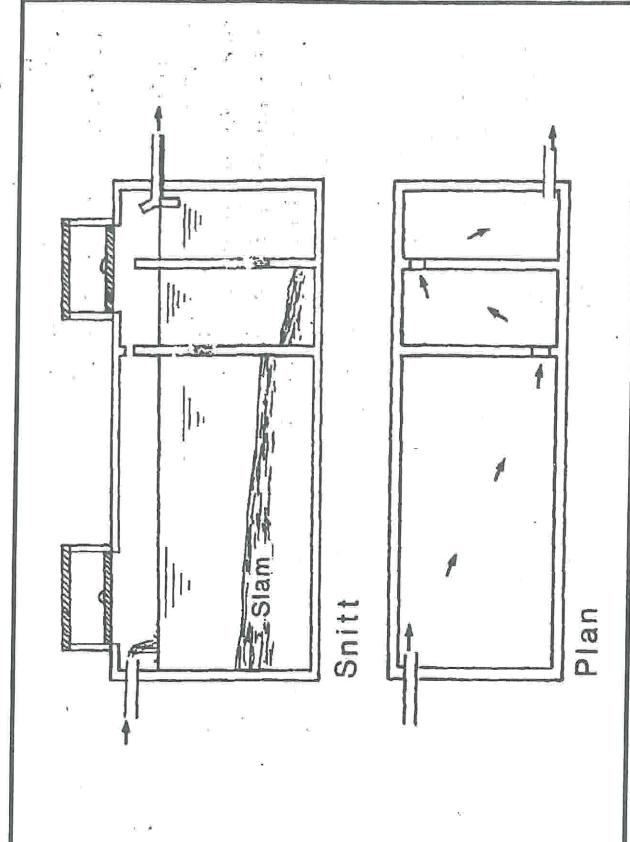
TABELL 3.

Minstekrav til antall kamre og totalt våtvolum for slamavskiller.

Hovedgruppe	Våtvolum	Totalt våtvolum m ³	1. kammer	2. kammer	3. kammer
Boligbebyggelse med klosettav-løp tilknyttet	1 boligenhet 2 boligenheter 3 boligenheter 4 boligenheter 5 boligenheter 6 boligenheter 7 boligenheter	4,0 7,0 9,5 12,0 14,0 15,5 16,5	3,0 5,2 7,1 9,0 10,4 11,5 12,1	0,5 0,9 1,2 1,5 1,8 2,0 2,2	0,5 0,9 1,2 1,5 1,8 2,0 2,2
Boligbebyggelse uten klosettav-løp tilknyttet	1 boligenhet 2 boligenheter 3 boligenheter 4 boligenheter 5 boligenheter 6 boligenheter 7 boligenheter	2,0 3,5 4,7 6,0 6,9 7,8 8,4	1,5 2,6 3,5 4,5 5,1 5,8 6,3	0,5 0,9 1,2 1,5 1,8 2,0 2,1	0,5 0,9 1,2 1,5 1,8 2,0 2,2
Fritidsbebyggelse med klosettav-løp tilknyttet	1 hytteenhet 2 hytteenheter 3 hytteenheter 4 hytteenheter 5 hytteenheter 6 hytteenheter 7 hytteenhet	2,0 3,5 4,7 6,0 6,9 7,8 8,4	1,5 2,6 3,5 4,5 5,1 5,8 6,3	0,5 0,9 1,2 1,5 1,8 2,0 2,1	0,5 0,9 1,2 1,5 1,8 2,0 2,2
Fritidsbebyggelse uten klosettav-løp tilknyttet	1 hytteenhet 2 hytteenheter 3 hytteenheter 4 hytteenheter 5 hytteenhet 6 hytteenhet 7 hytteenhet	1,0 1,7 2,3 3,0 3,5 3,9 4,2	0,7 1,2 1,7 2,2 2,6 2,9 3,1	0,3 0,5 0,6 0,8 0,9 1,0 1,1	0,3 0,5 0,6 0,8 0,9 1,0 1,1

Figur 11. Prinsippsskisse av en stående 3-kamret slamavskiller.

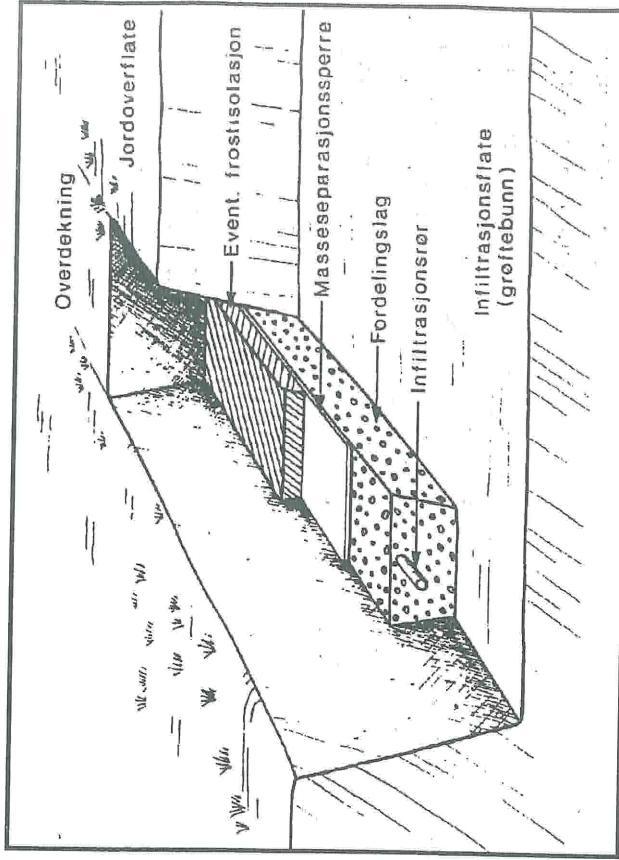
Figur 12. Prinsippsskisse av enliggende 3-kamret slamavskiller.

5. Infiltrasjon

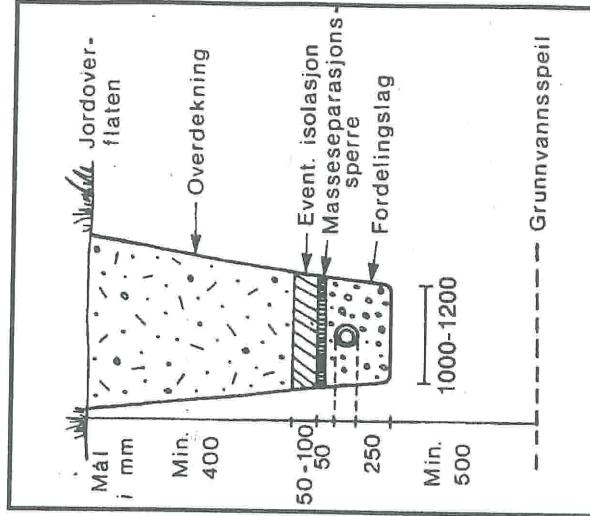
5.1. Bygging av infiltrasjonsgrøft

Det etterfølgende viser hvordan en infiltrasjonsgrøft bygges og hvilke lag som inngår i en komplett grøft (se figur 13).

1. Fordelingslaget under infiltrasjonsrøret skal bestå av minst 25 cm tykt lag av støvfri pukk eller singel i kornstørrelse 12-22 mm. Fordelingslaget utlegges på infiltrasjonsflaten (bunn av grøft).
Fordelingslaget har som funksjon å fordele avløpsvannet jevnest mulig over infiltrasjonsflaten og fungere som et utjevningsvolum ved kortvarig høy belastning.
2. Infiltrasjonsrøret legges på toppen av fordelingslaget. Som infiltrasjonsrør benyttes stive, innvendig glatte rør. I sifallsrør skal det være en hullrad langs bunnen og toppen av røret. Trykkrør skal kun ha hull langs bunnen av røret. Rørene skal ha tett endestykke.
3. Infiltrasjonsrøret overdekkes med minst 5 cm pukk/singel.
4. En masseparasjons sperre legges over pukk-/singellaget for å hindre at finere masser vaskes gjennom fordelingslaget og tetter infiltrasjonsflaten. Sperren kan sløyfes når fristisoleringsbygget er i anlegget. Som sperre benyttes fiberduk.
5. Eventuell frostisolering. Det vises til kapittel 9.
6. Overdekning utgjøres vanligvis av stedlige masser. Stein bør sorteres fra for å unngå punktbelastning på infiltrasjonsrøret. Minste overdekkingstykkelelse er 0,4 m. Overdekningen kan også legges som en forhøyning av eksisterende jordoverflate.
7. Toppdekke utgjøres av stedlige masser som kan tilslås med gress eller beplantes med planter m ed grunt rotssystem.

Figur 13. Prinsippskisse av infiltrasjonsgrøft med målsatt skisse.

TABELL 4.

Diameter, fall, hullavstand og hulldiameter på infiltrasjonsrør.

Systemtype	Største rørlengde (m)	Dim. \varnothing (mm)	Fall (o/oo)	Hull-avstand (m)	Hull-diam. (mm)
Selvfalls-system	24	75-110	5-10	1,0	8
Trykksystem: Pumpe, 1 m overtrykk	24	50-63	0	1,0	8

5.1.1 Infiltrasjonsgrøft med innlagt sandlag

Grovkornete løsmasser (felt 4 i infiltrasjonsdiagrammet side 32) har høy infiltrasjonsevne, men liten renseeffekt. For å øke renseeffekten skal det legges et sandlag med minste tykkelse 30 cm mellom fordelingslaget og infiltrasjonsflaten. Det må kun brukes sand som oppfyller kravene til filteregenskaper som angitt i avsnitt 7.3.1.

5.2 Luftinspeksjonsrør

Tilstrømming av luft fra omkringliggende jordmasser og inntøpsrør regnes som tilstrekkelig til å dekke anleggets luftbehov. Bruk av luftrør er derfor normalt ikke nødvendig. Det bør monteres inspeksjonsrør (for eksempel Ø 110 mm rør med perforering nederst) på infiltrasjonsflaten slik at man kan holde oppsyn med opstuvning av avløpsvann.

5.3 Dimensjonering av infiltrasjonsgrøft

Det er i tabell 5 angitt 4 dimensjoneringklasser som tilsvarer feltnummerene i infiltrasjonsdiagrammet side 32.

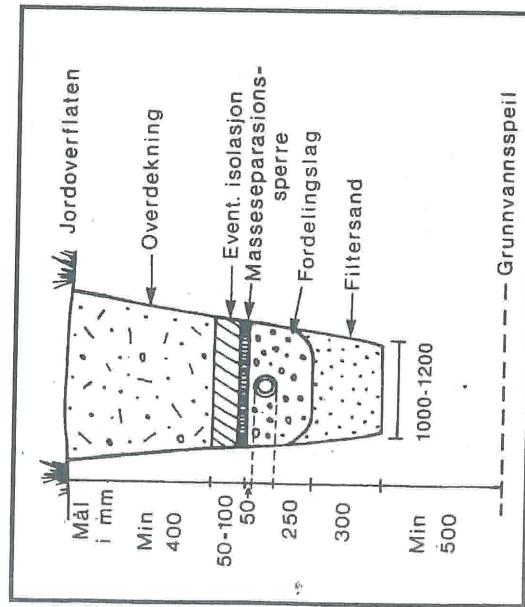
TABELL 5.

Nødvendig lengde av infiltrasjonsgrøft i m. Grøftebredde lik 1 m.

Hovedgrupper	Klasse			
	1	2	3	4
1 boligenhet m/vannklosett	*	50	25	**
1 boligenhet u/vannklosett	*	35	18	**
1 fritidshus m/vannklosett	*	15	10	**
1 fritidshus u/vannklosett	*	10	5	**

*) Dimensjoneres på grunnlag av infiltrasjonstest, se tabell 2 og 6.

**) Dimensjoneres som sandfiltergrøft. Se avsnitt 7.3.

Figur 14
Infiltrasjonsgrøft
med innlagt
sandlag

Felt 1 i infiltrasjonsdiagrammet, hvor infiltrasjonstest skal utføres, dekker to klasser.

Tabell 6 angir grøftelengde for klassene 1 og 2.

TABELL 6.
Nødvendig lengde av infiltrasjonsgrøft i m. Grøftebredde lik 1 m.

Hovedgrupper	Klasse	
	1	2
1 boligenhet m/vannklosett	75	50
1 boligenhet u/vannklosett	55	35
1 fritidshus m/vannklosett	25	15
1 fritidshus u/vannklosett	15	10

For flere enn 1 bolighet eller 1 fritidshus multipliseres verdien i tabell 5 og 6 med antall enheter.

5.4 Plassering av infiltrasjonsgrøft i jordprofilen

Som en hovedregel legges infiltrasjonsgrøften grunt slik at avstanden til grunnvann eller tette lag økes. På den måten bedres renseeffekten og driftssikkerheten. Kravet er at infiltrasjonsrørene ligger under eksisterende terrengmåva.

5.5 Utforming av infiltrasjonsgrøft/basseng

5.5.1 Lengde og bredde av grøft

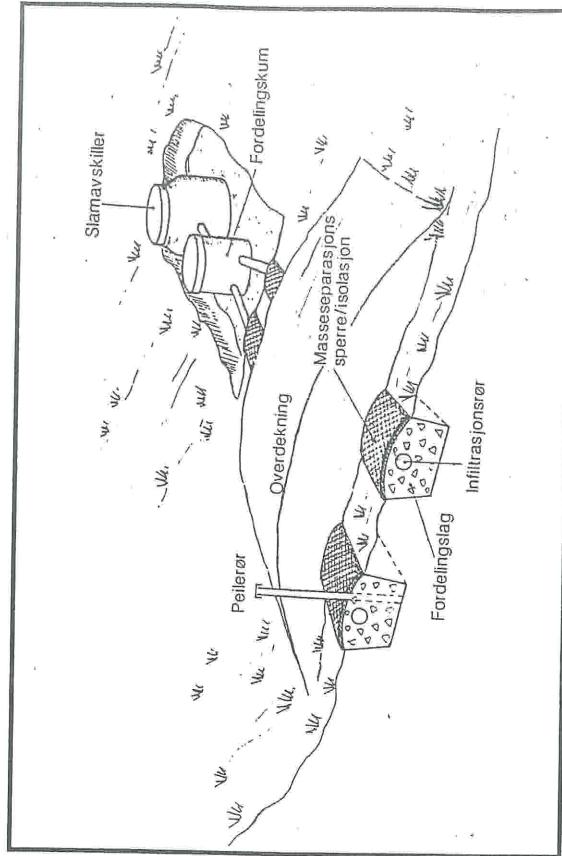
Hver enkelt grøftelengde i et infiltrasjonsanlegg skal ligge innenfor 13-25 m. Den største bunnbreddet en infiltrasjonsgrøft kan ha er 1,2 m.

5.5.3 Infiltrasjonsbasseng

I stedet for parallele grøfter kan det brukes basseng. Med basseng menes en plan, sammenhengende infiltrasjonsflate med parallele rør i lik avstand. Bassengets størrelse beregnes som for grøfter. I hellende terreng bør bassengene være så lange og smale som mulig (lengderetning langs kote). Krav til plassering i jordprofil er som for grøfter.

5.5.2 Parallelle grøfter

Hvis anleggets totale grøftelengde er så stor at det må brukes flere grøfter, må avstanden mellom grøftene være minst 1 m fra grøftekant til grøftekant. Grøftekunnen skal være plan og hellingen i lengderetning bør være minst mulig og ikke overstige 5 %/oo.

Figur 15.

6. Minirenseanlegg

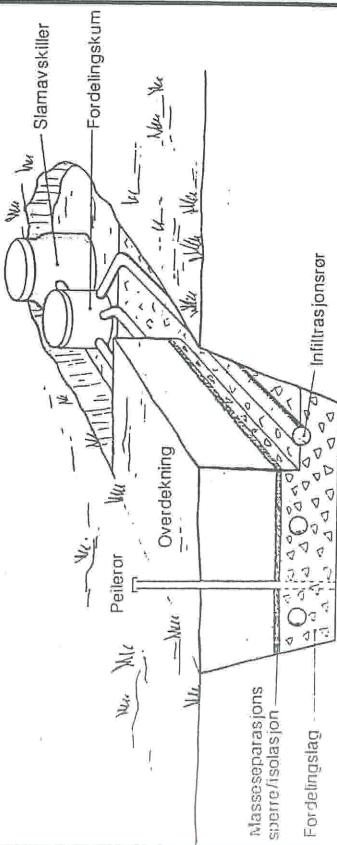
6.1 Generelt

Minirenseanlegg kan bestå av ulike rensemetoder. De to viktigste grunnprinsippene er:

- Biologisk rensing
- Kjemisk felling

Hvilke metoder som skal tillates i det enkelte tilfelle avhenger av recipientforholdene.

Figur 16. Skisse av infiltrasjonsbasseng.

5.6 Infiltrasjonskum

Infiltrasjonskum eller infiltrasjonsgrop brukes for fritidsbebyggelse bruker for fritidsbebyggelse uten vannklosett tilknyttet. Infiltrasjonskum er et anlegg hvor infiltrasjonsgrøftene er erstattet av en nedgravet kum uten bunn. Innvendig er bunnen oppfylt med pukk. Infiltrasjonsgrop består av et steinfylt magasin.

Infiltrasjonskum eller grop dimensioneres lik infiltrasjonsgrøft. (Se tabell 5 og 6 side 41 og 42). Antall m² bunnflate beregnes lik tabellverdien for 1 m grøftebredde.

6.2 Typegodkjennung av minirenseanlegg

Det er kun typegodkjente anlegg som tillates bruk

Et typegodkjent anlegg innehører at anlegget tilfredsstiller de krav som er oppstilt i kvalitetsnormen for minirenseanlegg. Det er i denne lagt vekt på følgende momenter:

- Renseeffekt ved ulike belastninger
- Driftsstabilitet
- Anleggets utforming og tilgjengelighet for service og kontroll
- Behov for ettersyn og vedlikehold
- Statens forurensningsstilsyn gir den formelle tillatelse til typegodkjennung.

Minirenseanleggene testes av en nøytral faginstans. Fylkesmannen gir opplysninger om hvilke minirenseanlegg som til enhver tid er gitt typegodkjennung.

6.3 Anvendelse av minirenseanlegg som alternativ til sandfilteranlegg

Minirenseanlegg inngår som en alternativ løsning til sandfilter-anlegg. Erfaringer med konvensjonelle sandfilteranlegg viser at den reseffekten som oppnås for næringssalter (fosfor) er relativt beskjeden. Ut frarene forurensningsmessige betraktninger vil et minirenseanlegg med fosforfjerning være en bedre løsning enn sandfilteranlegg under forutsetning av at minirenseanlegg-

get drives tilfredsstillende. Det må imidlertid antas at kravet til driftsoppfølging og vedlikehold er mindre for et korrekt utført sandfilteranlegg.

7. Sandfiltrering

6.4 Anvendelse av minirenseanlegg som alternativ til infiltrasjon

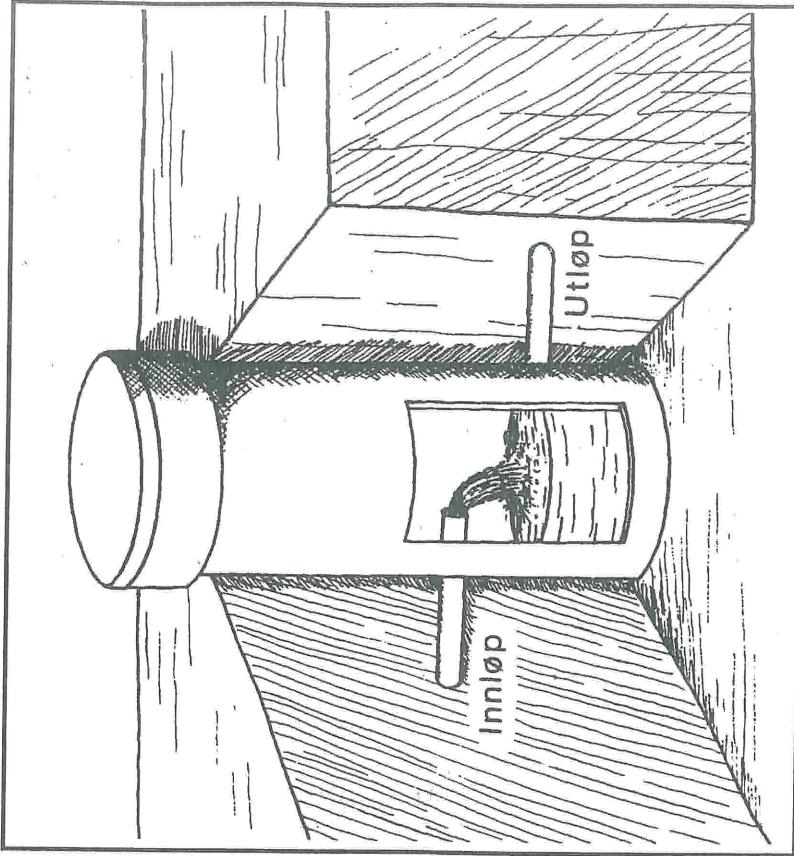
Som en hovedregel skal minirenseanlegg normalt ikke tillates benyttet der hvor grunnforholdene ligger godt til rette for infiltrasjon.

6.5 Etterpolering

De tilleggseffekter som oppnås rensemessig ved å etablere et etterpoleringsfilter (infiltrasjon, sandfiltrering) etter et minirenseanlegg, må vurderes opp mot økte anlegkskostnader og behovet for driftstilsyn.

Det bør alltid vurderes om andre løsninger kan gi en tilsvarende renseeffekt til lavere kostnad.

- ### 7.1 Bygging av sandfiltergrøft
- Det etterfølgende viser hvordan en sandfiltergrøft bygges og hvilke lag som ingår i en komplett grøft.
- Drenslaget skal bestå av minst 25 cm tykt lag av støvfri pukk eller singel med kornstørrelse 12-22 mm.
Et drensrør med diameter minst Ø 100 mm legges i drenslaget. Røret legges med minst 5 % fall. Ved større anlegg benyttes flere rør lagt parallelt med største avstand 2 m.

Figur 17. Snitt gjennom en inspeksjonskum.

2. Drensrøret føres til en inspeksjonskum med diameter minst Ø 200 mm. Kummen er utformet for å ta ut prøver av utgående avløpsvann, og plasseres nær enden av sandfiltergrøften.

Fra kummen leges et **utløpsrør** med diameter minst Ø 100 mm til recipient. Røret legges med 10 o/o fall eller mer. Utløpsrøret kan gå direkte ut i recipient eller via jordbruksdren. Ved bruk av jordbruksdren må herredsgronomen godkjenne løsningen.

3. Et **masseseparasjonssjikt** bør legges på toppen av drenslaget for å hindre sanden i å trenge ned i drenslaget. Det benyttes masse med 2-8 mm i 5 cm høyde.
4. **Filterenheten** består av et minst 75 cm tykt lagt med filtersand.

Sandkvaliteten er av avgjørende betydning for anleggets funksjon. Se avsnitt 7.3.1.

5. Den videre oppbygging er lik infiltrasjonsgrøft (1-7). Se avsnitt 5.1.

7.2 Lufting av sandfiltergrøft

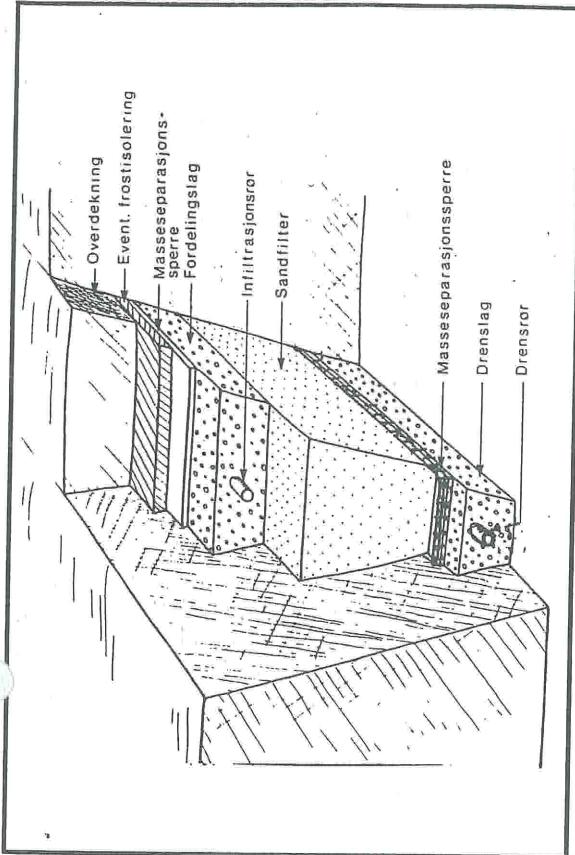
For sandfiltergrøft må drenslaget (nederst) luftes ved at lufterør tilkobles drensrøret. Det er normalt ikke påkrevet med spesiell lufting av fordelingslaget.

7.3 Dimensjonering av sandfilteret

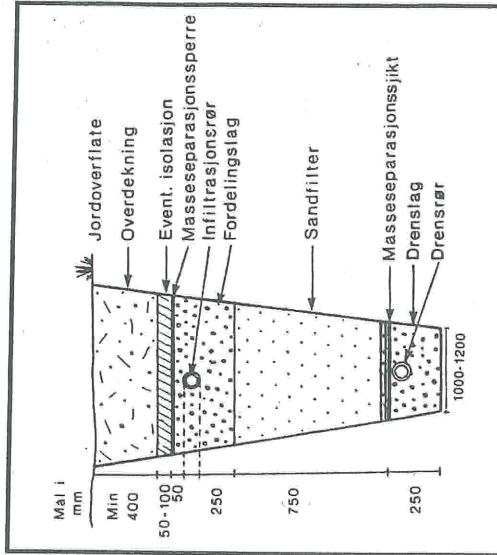
7.3.1 Sandfilterdiagram

Sandkvaliteten i sandfilteret har avgjørende betydning for om anlegget skal fungere hydraulisk eller ikke. Særlig er innholdet av finstoff en begrensende faktor. Selv små mengder silt kan gi drastisk nedgang i den hydrauliske kapasitet.

Sandfilterdiagrammet viser hvor stor belastning anlegget kan dimensjoneres for med ulike sandkvaliteter.

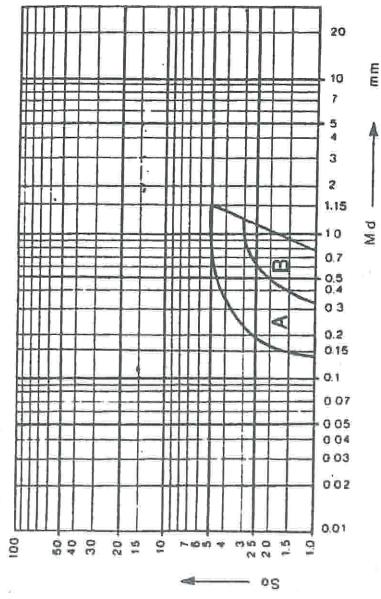

Figur 18. Prinsipp-skisse og målsatt skisse av sandfiltergrøft.

Inngangen i diagrammet er sortering (So) og middelkornstørrelse (Md) som bestemmes ut fra en kornfordelingskurve (se figur 8 side 31).

For flere enn 1 boligenhet eller 1 fritidshus multipliseres tabellverdiene i tabell 7 med antall enheter.

Figur 19. Sandfilterdiagram for dimensionering av sandfiltergrøft.

7.3.2 Nødvendige grøftelengde

Det er tabell 7 angitt to dimensjoningsklasser som tilsvarer feltene 1 og 2 i sandfilterdiagrammet.

TABELL 7.

Nødvendig lengde av sandfiltergrøft i m. Grøftebredde lik 1 m.

Hovedgrupper	Klasse	1	2*
1 boligenhet m/vannklosett	50	25	
1 boligenhet u/vannklosett	35	18	
1 fritidshus m/vannklosett	15	10	
1 fritidshus u/vannklosett	10	5	

*) Sand i klasse 2 må vanligvis spesialbestilles.

7.4 Plassering av sandfiltergrøft i jordprofilen.

Da eventuelt grunnvann forutessettes ført bort i drensrøret kan bunnen av drenslaget legges ned mot grunnvannstand. For å få størst mulig driftssikkerhet bør sandfilteret legges så høyt i jordprofilen som mulig.

7.5 Utforming av sandfiltergrøft/basseng

Anleggsutformingen er som for infiltrasjon. Se avsnitt 5.5. side 42.

7.6 Sandfilter, tett bunn

7.6.1 Generelt

Vanligvis infiltreres en del av avløpsvannet til underliggende masser mens vann som stuves opp i drenslaget dreneres. Der hvor det ikke er ønskelig at avløpsvannet infiltrerer i grunnen eller der det er problemer med å drene grunnvann kan det legges en sperre av sveiset plastfolie eller anlegges tett sandfilterkum.

7.6.2 Sandfilterkum

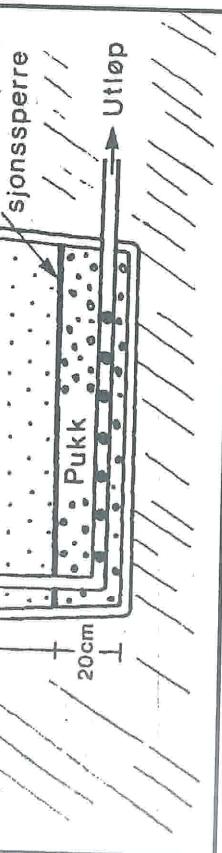
Sandfilterkum er et anlegg hvor sandfiltergrøften er erstattet av en eller eventuelt flere sandfylte kummer. Sandfilterkummen dimensioneres lik sandfiltergrøft (Se avsnitt 7.3.2). Antall m² bunnflate beregnes lik tabellverdiene for 1 m grøftebredde.

8. Anleggskomponenter for avløpsløsninger basert på jord som rensemedium

8.1. Generelt

For anlegg basert på jord som rensemedium vil funksjonen avhenge bl.a. av forbehandling og hydraulisk kontroll.

Dette kapittelet omhandler aktuelle anleggskomponenters funksjon og oppbygging.

Figur 20. Snitt gjennom sandfilterkum.

8.2 Tilløpsledning

Tilløpsledningen fra huset til anlegget skal være tett, ha min. Ø 110 mm dimensjon og 10 o/oo fall. Det er ikke tillatt å tilknytte takvann, drensvann eller overvann til tilløpsledningen.

8.3 Forbehandling (slamavskiller)

Slamavskiller (eventuelt minirenseanlegg) skal alltid inngå som en forbehandlingsenhet i et anlegg basert på jord som rensemedium. Kapittel 4 omhandler slamavskiller.

8.4 Støtbelastre

8.4.1 Generelt

Støtbelasteren er en innretning som fordeler vannet fra slamavskilleren porsjonsvis til filterdelen (infiltrasjon- eller sandfiltergrøft). Hensikten med støtbelasteren er å sikre jevn fordeling av vannet over hele filterflaten. Anlegg med støtbelastre fungerer normalt bedre rensemessig enn anlegg uten.

Der hvor en har anlegg med flere parallele grøfter kan støtbelaster være aktuelt.

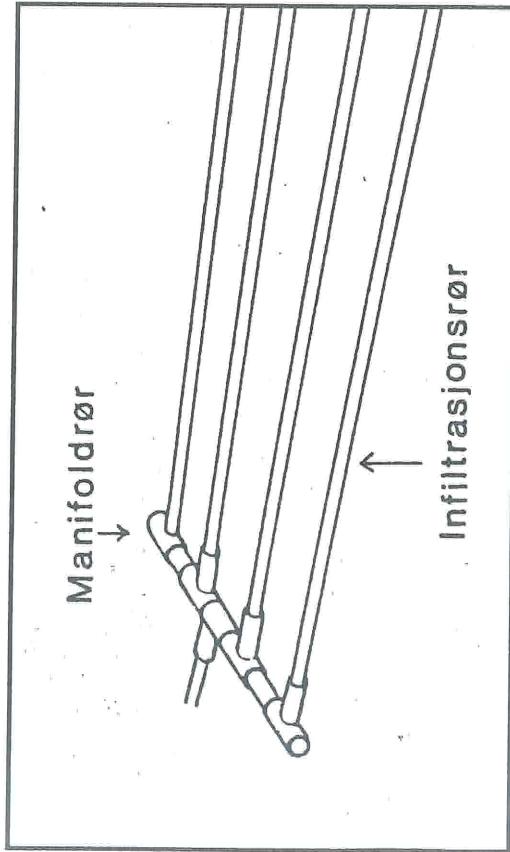
Støtvis belastning kan anordnes ved:

- vippekasse
- pump

8.5.3 Fordeling under trykk

Der pumpe brukes som støtbelaster kan fordeling av vann over infiltrasjonsflaten under trykk være et aktuelt alternativ til selvfall. Systemet er særlig velegnet for større anlegg og vannet må løftes fra slamavskiller til filterdelen.

Trykk oppnås ved at pumpen dimensjoneres for et overtrykk på ca. 1 mvs i infiltrasjonsrørene. Pumpedelingen føres inn på et manifoldør foran infiltrasjonsrørene med diameter 75-110 mm.

Figur 24. Prinsippskisse for fordeling av avløpsvannet under trykk.

9. Frostisolerings

9.1 Generelt

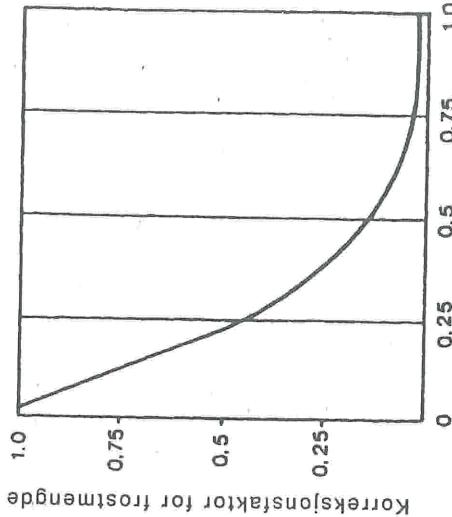
Ved bygging av grunne anlegg må frostisolering vurderes. Isoleringens behovet avhenger av stedets frostmengde, snøforhold og belastningssituasjon.

9.2 Frostmengde

Frostmengden registreres i timegrader pr. år (h C). For hele landet er det utarbeidet frostmengdekart som gjør det enkelt å bestemme frostmengden for den aktuelle lokalitet (se figur 2, side).

9.3. Snøforhold

Stabile snøforhold reduserer frostmengden i bakken vesentlig. Ferdsel over anlegget og bortrydding av snø bør således unngås vinterstid. Redusjon av frostmengden på grunn av snø kan tas direkte ut av diagrammet i figur 25.

Figur 25.
Korreksjonsfaktor
for frostmengde på
snødekket mark.

9.4 Belastningssituasjonen

Avløpsvann har relativt høy temperatur. I helårshus er det nesten kontinuerlig tilførsel av avløpsvann til anlegget slik at isolasjonsbehovet er lite. I fritidshus derimot, brukes anlegget sjeldent og frosten kan uhindret trenge ned.

9.5 Isolasjonsbehov

Det bør benyttes 50 eller 100 mm markplater i 1,2 m bredde til 1 m grøftebredde.

Tabell 8 angir nødvendig isolasjonsbehov. Frostmengdene i tabellen er frostmengder som tas ut av frostmengdekartet multiplisert med korreksjonsfaktoren fra figur 25. Det forutsettes en overdekningssmasse på minst 0,4 m.

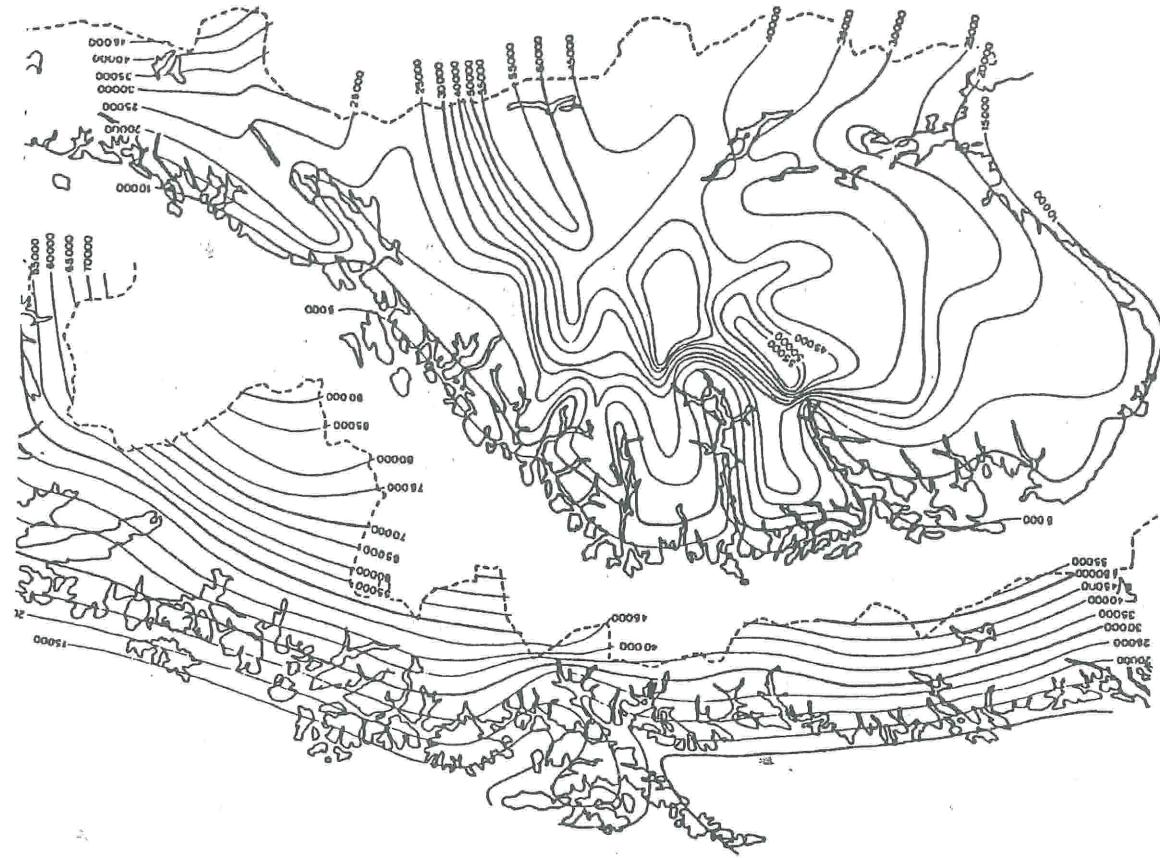
TABELL 8.

Nødvendige isolasjonsbehov i grunne anlegg ved bruk av markplater.

	Bolighus Mindre enn 15.000 h C	Over 25.000 h C	Fritidshus Over 15.000 h
Ingen	50mm	100mm	100mm

For at ikke varmetapet skal bli for stort underveis til jordrenetrinnet, kan isolering av tilløpsledningen være aktuelt der avstanden er lang.

Figur 26. Frostmengdekart.

10. Kontroll av anlegg

10.1 Generelt

Kommunen skal kontrollere anleggene og godkjenne at de tas i bruk. For anlegg som er basert på jord som rensemedium er det særlig viktig med en effektiv kontroll i byggefase. Undersøkelses viser at anleggene ofte kan være ømfindelige selv for små avvik fra kravene som stilles til oppbygging. Det opplegg for kontroll som følger under anses som et minimum. Det bør likeledes legges stor vekt på veiledning og hjelp fra kommunen til de som bygger anleggene.

10.2 Kontrollroutine, varsling m.v.

For at kontrollen ikke skal sinke anleggsarbeidet, skal ansvars-havende melde fra til kommunen om forventet byggstart i god tid før anleggsarbeidet påbegynnes. Deretter skal det varsles om riktig kontrolltidspunkt. Byggekontrollen skal da utføres så raskt som mulig, og anlegget kontrolleres, eventuelt godkjennes innen 2 virkedager etter at varsel fra ansvarshavende er mottatt.

10.3 Anleggskontroll

Anlegg basert på jord som rensemedium skal kontrolleres minst 1 gang i byggeperioden. Kontrollen foretas når de tekniske anlegg er ferdig, med infiltrasjonsrørene halvveis tildekket av pukklaget. Dette arbeid kan letest utføres ved bruk av sjekklister. Eksempel på slik sjekkliste er vist i vedlegg 1.

11. Drift og vedlikehold

11.1 Minirenseanlegg

Et vilkår for installasjon av minirenseanlegg er at det foreligger avtale om service på anlegget. Det skal kun benyttes godkjent, standard servicekontrakt.

I denne kontrakten fremgår følgende hovedpunkter:

- serviceplikt
- ansvarlig for service
- servicens omfang og hyppighet
- serviceavgift
- servicens varighet
- overførsel til ny eier

11.2 Slamavskiller

Det er spesielt viktig for levetiden av anlegg basert på jord som rensemedium at tømming av slamavskilleren skjer regelmessig. I den utstrekning ikke noe annet bestemmes i medhold av annen lovgivning skal slamavskilleren tilknyttet helårshus tømmes helt for slam ikke sjeldnere enn hvert 2. år. For fritidsbebyggelse ikke sjeldnere enn hvert 4. år. Er det behov for det, må det tømmes oftere. Det henvises til kommunale forskrifter for tømming av slamavskillere.

Slamavskilleren skal regelmessig kontrolleres, og det skal påses at dykkere og rør ikke tilstoppes eller er i stykker. Nødvendig spyling eller staking skal i tilfelle foretas. Den som faststår slamtømmingen bør gis et spesielt ansvar for inspeksjon av slamavskilleren.

11.3 Anlegg basert på jord som rensemedium

Anlegg kan etter lenger tid tilstoppes av slam og det kan bli begroint med fare for vedvarende opstuvning og vannutslag i terrenget. Det bør avklares årsak til at anlegget ikke fungerer,